

Arrest

nr. 159 040 van 18 december 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 9 juli 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 juni 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 september 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Mr. B. VANGEEL en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Eritrese nationaliteit te bezitten, en geboren te zijn op X te X, Eritrea. U liep school te Eritrea tot de 8e graad. Uw vader werd in het jaar 2006 gearresteerd, zonder dat u zekerheid heeft omtrent de reden van zijn arrestatie. Uw moeder ging in het jaar 2011 informeren naar uw vader, en het werd haar meegedeeld dat hij overleden was in de gevangenis. In de maand november van het jaar 2013, hield u op met schoollopen, daar de moeder van uw vader overleed en u teveel werk had met het vee. Rond het einde van de maand december en het begin van de maand januari, werd u aangehouden bij een controlepost, daar u geen geldig doorlaatbewijs (pass permit) kon voorleggen. U

werd vastgehouden tot u een eerste keer poogde te ontsnappen, een poging die mislukte waarbij u bewusteloos geslagen werd, en nadien naar het ziekenhuis te Senafe overgebracht. Uw moeder kocht uw behandelende dokter in het ziekenhuis te Senafe om, en u wist op die manier uit het ziekenhuis, en aan uw detentie, te ontsnappen. U leefde daarna een tijd ondergedoken, tot u met behulp van uw oom die in Asmara woont, Eritrea verliet in de maand juni van het jaar 2014, via de Eritrees-Soedanese grens. Nadat u de Eritrees-Soedanese grens overstak, werd u door Soedanese soldaten naar het vluchtelingenkamp Shagarab gebracht, waar u zo'n drie weken verbleef. Nadien zette u uw reis met behulp van een mensensmokkelaar verder naar de Soedanese hoofdstad Khartoem, waar u ongeveer drie weken verbleef. Daarna reisde u, opnieuw met behulp van een mensensmokkelaar naar Libië, waar u in totaal een maand verbleef vooraleer de Middellandse Zee naar Italië over te steken. Nadien zette u uw reis verder naar België, waar u aankwam op 4 augustus 2014. U vroeg asiel aan bij de Belgische asielinstanties op 5 augustus 2014.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt. Er dient immers vastgesteld dat u uw, door u geopperde, Eritrese nationaliteit en herkomst, niet aannemelijk bevonden worden, en u hieromtrent meerdere ongeloofwaardige verklaringen aflegde. Als eerste dienen uw verklaringen opgemerkt met betrekking tot het Eritrees-Ethiopisch grensconflict, en de bezetting van delen van Eritrea, door Ethiopië.

U verklaarde dat u uw hele leven, vanaf uw geboorte tot uw vertrek uit Eritrea, woonde in het dorp 'Zgfet', in de 'nues zoba' Senafe, gelegen in de 'zoba' Debub (zie gehoorverslag CGVS, p. 4 en 5). Gevraagd of u ooit, in uw leven, gedurende een bepaalde periode uw dorp heeft moeten verlaten, dan wel moeten ontvluchten, antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat u er nooit weg ging (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Ter bevestiging en verduidelijking, gevraagd of u ook nooit uw dorp heeft moeten verlaten wanneer u jonger was, antwoordde u ontkennend. U gevraagd waarom u Eritrea verliet via de grens met het land Soedan, en niet eerder via de grens met het land Ethiopië, waar uw dorp niet ver vanaf gelegen is, antwoordde u dat de bewaking bij de Eritrees-Ethiopische grens zwaarder is, omdat er conflicten zijn met Ethiopië en het u dus beter leek langs de andere kant weg te gaan (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Gevraagd of u meer uitleg kunt geven bij de door u genoemde conflicten tussen Ethiopië en Eritrea, verklaarde u dat beide landen geen goede verstandhouding hebben, en er conflicten over de grens zijn. Gevraagd waarover die conflicten over de grens dan precies gaan, verklaarde u dat het om grond gaat, en beide landen dezelfde stukken opeisen. Gevraagd over welk dorp, of welke streek dat dan gaat, antwoordde u dat het om het hele grensgebied gaat, en voegde u eraan toe dat er Eritrese grond door Ethiopië bezet wordt. Gevraagd of u voorbeelden kunt geven van plaatsnamen, die door Ethiopië bezet worden, verklaarde u dat Zalambessa het bekendste is, maar aan de grens bijna alle plaatsen bezet zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Gevraagd welke plaatsen dan nog zoal bezet zijn, antwoordde u dat ook de stad Tsorona en een dorp dat 'Ali Tena' heet, bezet zijn. Gevraagd of die plaatsen tot op vandaag bezet worden, antwoordde u bevestigend. Gevraagd of er - naast de dorpen die u noemde - nog andere dorpen zijn die tot op vandaag door Ethiopië bezet worden, antwoordde u Menekuseyto, Kolet, Aromo, Ksad Agruf, Zalambessa, en Geleba. Gevraagd of het dorp Aromo - waarvan u verklaarde dat het administratief ingedeeld is onder de gemeente van het dorp waar u woonde, Zgfet (zie gehoorverslag CGVS, p. 4) - dan op heden nog steeds door Ethiopië wordt bezet, antwoordde u dat het wel bij Eritea hoort, maar het inderdaad bezet wordt. Het dient opgemerkt dat bovenstaande verklaringen ernstig, en fundamenteel, afbreuk doen aan de door u beweerde Eritrese nationaliteit en herkomst. Immers, zoals ook blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, werd de 'nues zoba' [tweede grootste administratieve indeling in Eritrea] Senafe bezet gedurende ongeveer een jaar, na een Ethiopisch grondoffensief in mei 2000. Na het ondertekenen van het vredesakkoord te Algiers door beide landen in december 2000, werd een terugtrekking van troepen overeengekomen, hetgeen ook gebeurde. Zo werd de bezetting van, bijvoorbeeld, de door u genoemde stad Tsorona, beëindigd in februari van het jaar 2001. Op heden is er geenszins sprake van bezetting van delen van zuidelijk Eritrea door Ethiopische militairen, laat staan in alle dorpen die u noemde. De door u genoemde stad Zalambessa werd aan Ethiopië toegekend in de uitspraak van de VN- 'Eritrea- Ethiopia Boundary Commission', een oordeel dat door Eritrea aanvaard werd - de stad ligt op heden in het land Ethiopië, en maakt derhalve niet het voorwerp uit van 'bezet Eritrees grondgebied'. Dat u opperde dat plaatsen als Menekuseito, Kolet, Tsorona, en zelfs een dorp - Aromo - dat onder de administratie zou horen van uw eigen dorp, tot op heden bezet zouden worden door Ethiopische troepen, is fundamenteel onjuist en doet volledig afbreuk aan de door u geopperde Eritrese afkomst en nationaliteit. Immers, u opperde uw hele leven gewoond te hebben te

Zgfet, nabij de Ethiopische grens, in de nues zoba Senafe. Dat u, dit gegeven zijnde, dermate onjuiste verklaringen aflegde, en gewag maakte van Ethiopische bezetting van stukken van Eritrea tot op vandaag, zijn verklaringen die er enkel op wijzen dat u helemaal niet, vanaf uw geboorte tot uw vertrek in het jaar 2014, in Eritrea woonde.

Gevraagd waarom u en uw familie het dorp Zgfet niet verlieten tijdens het Eritrees-Ethiopisch grensconflict, verklaarde u – volledig tegenstrijdig aan uw eerdere, hierboven reeds vermelde verklaring tijdens uw hele leven te Eritrea, het dorp Zgfet nooit te hebben verlaten gedurende een bepaalde periode – dat jullie het dorp wel verlieten, en naar May Habar gingen (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). Gevraagd hoelang u daar verbleef, antwoordde u een jaar. U geconfronteerd met uw verklaring dat u nooit gedurende een bepaalde periode uw dorp verliet, en u er ook aan herinnerd dat u eveneens verklaarde nooit uw dorp te hebben moeten verlaten wanneer u jonger was, verklaarde u dat u toen niet vrijwillig vertrok. U erop gewezen dat u niet werd gevraagd of u al dan niet vrijwillig vertrok, maar wel of u ooit gedurende een bepaalde periode uw dorp moest verlaten of ontvluchten, u steeds nee zei, en u gevraagd waarom u dan niet zei dat u gedurende een jaar uw dorp heeft moeten verlaten, antwoordde u – geenszins overtuigend – dat u dacht dat de protection officer die u hoorde een vrijwillig vertrek bedoelde, en u het wel gezegd zou hebben indien u werd gevraagd of u tijdens de oorlogsperiode moest vertrekken. Het dient opgemerkt dat deze verklaringen niet weten te overtuigen, temeer u letterlijk gevraagd werd of u ooit uw dorp heeft moeten ‘verlaten of ontvluchten gedurende een bepaalde periode’, en u enkel zei “Nee. Ik ging er nooit weg” (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Uw verschonende verklaring - nadat het onderwerp van het Eritrees-Ethiopisch grensconflict aan bod kwam - namelijk dat u aan een vrijwillig vertrek dacht wanneer u verklaarde dat u nooit gedurende een bepaalde periode uw dorp verliet, wordt niet geloofwaardig bevonden, temeer de woorden ‘moeten verlaten’ en ‘ontvluchten’, nu niet meteen termen zijn die aan een vrijwillig vertrek doen denken. Hoewel vastgesteld dient te worden dat u het dorp Zgfet wel weet te situeren in Eritrea – met name in de zoba Debub, nues zoba Senafe, en u ook dorpen weet te noemen die onder de gemeentelijke administratie van Zgfet vallen (zie gehoorverslag CGVS, p. 4), dient vastgesteld dat uw verklaringen wat betreft de dorpen die tot op heden door het land Ethiopië bezet zouden zijn, volledig afbreuk doen aan de geloofwaardigheid dat u van deze streek (recent) afkomstig zou zijn, en de door u aangetoonde ‘kennis’ wat betreft deze regio, dan ook als ingestudeerd overkomt. Immers, indien u werkelijk van het dorp Zgfet afkomstig zou zijn, kan niet worden ingezien waarom u dergelijke, manifest foutieve, verklaringen zou afleggen over uw directe omgeving.

Als tweede dient uw onwetendheid opgemerkt wat betreft de in Eritrea gangbare kalender.

Gevraagd wanneer er schoolvakanties zijn tijdens het schooljaar te Eritrea, verklaarde u dat de school dichtgaat in de maand ‘Sene’ [hetgeen overeenstemt met de maand ‘juni’, zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier], na de examenperiode (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Gevraagd de hoeveelste maand van het jaar, de maand ‘Sene’ uitmaakt, antwoordde u initieel niet. Gevraagd of u daar dan zo lang over moet nadenken, antwoordde u het niet te weten. U tot tweemaal toe gevraagd hoe het mogelijk is dat u dat niet weet, wist u uiteindelijk te antwoorden dat de maand ‘Sene’ de zesde maand van het jaar betreft. Later tijdens het gehoor op het CGVS gevraagd in welke maand u Eritrea verlaten heeft, antwoordde u Eritrea verlaten te hebben in de zesde maand van het jaar. Gevraagd wat de naam is van die maand, antwoordde u dat dat de maand ‘Ginbot’ is. Zoals blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, betreft ‘Ginbot’ de maand mei, en dus de 5e maand. Gevraagd hoelang de school gesloten was, nadat ze dicht ging in de maand ‘Sene’, antwoordde u drie maanden. Gevraagd welke maanden dat dan zijn, antwoordde u ‘Tahsas’ [hetgeen overeenstemt met de maand ‘december’], ‘Hamle’ [hetgeen overeenstemt met de maand ‘juli’], en ‘Nehasse’ [hetgeen overeenstemt met de maand ‘augustus’], en corrigeerde u zichzelf meteen daarna door te stellen dat het de maanden ‘Meskerem’ [hetgeen overeenstemt met de maand ‘september’], ‘Hamle’ en ‘Nehasse’ zijn. Gevraagd de hoeveelste maand van het jaar, de maand ‘Tahsas’ betreft, antwoordde u de zevende maand.

U gesteld dat het dan toch wel vreemd is dat die maand niet binnen de vakantieperiode valt – die, naar uw verklaringen, drie maanden duurde, nadat de school sloot in de zesde maand – antwoordde u het niet te weten, en eigenlijk te denken dat het de achtste maand is. Zoals blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, betreft ‘Tahsas’ de maand december. U verklaarde uiteindelijk dat u verward bent omdat u hier ook school loopt, en u het allemaal probeert te onthouden volgens de telling hier [in België], maar u bleek niet te kunnen uitleggen waarom dit verwarrend is voor u, wanneer u geconfronteerd werd met de vaststelling dat de kalender die in Eritrea wordt gehanteerd – de Gregoriaans / Europese – dezelfde betreft als de kalender die in België wordt gehanteerd. Uw verklaring dat ‘u het hier volgens deze telling probeert te onthouden’, lijkt er echter op te wijzen dat u het helemaal niet gewoon bent te redeneren in termen van de Gregoriaanse / Europese kalender. U

herinnerd aan uw (correcte) verklaring dat de maand 'Tiri' [januari] de eerste maand van het jaar betreft (zie gehoorverslag CGVS, p. 12 en 22), en gevraagd welke maand er daarna komt, antwoordde u 'Megabit Lekatit' (zie gehoorverslag CGVS, p. 26). Gevraagd of dat dan de naam is van één maand of twee verschillende maanden, antwoordde u twee maanden. Gevraagd welke dan de tweede maand van het jaar betreft, antwoordde u 'Megabit' [maart]. Nogmaals gevraagd de hoeveelste maand van het jaar de maand 'Ginbot' [mei] betreft – nadat u vermeldde dat de Eritrese onafhankelijkheidsdag valt op 24 Ginbot – antwoordde u dat het de zesde maand is. U vermeldde daarnaast ook de publieke feestdag 'Martelarendag' die jaarlijks gehouden wordt op datum van 20 Sene [20 juni]. Gevraagd of de feestdag 'Martelarendag' voor of na de onafhankelijkheidsdag op 24 Ginbot [24 mei] valt, antwoordde u dat het ervoor valt. Het dient vastgesteld dat uw frappante onwetendheid betreffende de kalendermaanden, de hierboven reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweerde Eritrese nationaliteit en afkomst, verder bevestigt. Immers, dat u vragen met betrekking tot kalendermaanden en data steeds, niet, dan wel foutief of tegenstrijdig, beantwoordde lijkt er enkel op te wijzen dat u mogelijks meer vertrouwd bent met andere kalenders – zoals bijvoorbeeld de Ethiopische Ge' ez-kalender – dan met de Gregoriaanse, Europese kalender die gehanteerd wordt in Eritrea. Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, blijkt dat de Gregoriaanse (Europese) kalender werd ingevoerd te Eritrea, na de onafhankelijkheid van het land, en deze kalender de officiële, publieke, kalender te Eritrea betreft. De (Ethiopische) Ge' ez kalender wordt enkel nog gehanteerd door de Orthodoxe Eritrese kerk – hetgeen u ook zelf aangaf (zie gehoorverslag CGVS, p. 30).

Het dient opgemerkt dat deze vaststellingen verder ernstig afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde Eritrese herkomst en nationaliteit. Immers, dat u – afgezien van de vaststelling dat u niet in staat blijkt aan te geven de hoeveelste maand van het jaar een bepaalde maand is – evenmin correct kon aangeven welke feestdag – onafhankelijkheidsdag, dan wel martelarendag – er als eerste valt tijdens het jaar, laat enkel toe te concluderen dat u helemaal niet vertrouwd bent met het in Eritrea gangbare kalenderjaar. Dat u voorts wél de internationale landcode van het land Eritrea weet te geven, alsook weet aan te geven dat het militair trainingscomplex 'Sawa' in de zoba Gash Barka gelegen is, waar men de 12e graad dient te volgen, en dat de derde ronde in het Eritrees-Ethiopisch grensconflict plaatsvond in het jaar 2000 (zie gehoorverslag CGVS, p. 7 en 10), weet de hierboven reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw beweerde Eritrese nationaliteit en herkomst, niet te herstellen. Immers, deze kennis valt in te studeren, en staat in een dermate contrast met de door u gegeven, volkomen foutieve verklaringen wat betreft dorpen (uit uw streek !) in Eritrea die tot op heden door het Ethiopisch leger bezet zouden worden, dat de hierboven aangehaalde correcte verklaringen niet weten te overtuigen, en als ingestudeerd overkomen. Dat u voorts over dergelijke kennis wél zou beschikken – hoewel u nooit in uw hele leven te Sawa geweest zou zijn, noch de 12e graad volgde – maar tegelijk niet zou kunnen redeneren in termen van de Gregoriaanse, westerse kalender, en opperde dat een dorp onder de gemeente van uw dorp Zgfet, tot op heden door Ethiopië wordt bezet, weet niet te overtuigen, en versterkt enkel de bevinding dat uw geopperde kennis omtrent het land Eritrea, een ingestudeerd karakter heeft.

Tot slot dienen enkele manifeste tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen opgemerkt.

Tijdens uw eerste gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ), op datum van 29 augustus 2014, verklaarde u dat uw vader overleed in jaar 2008 (zie 'Verklaring DVZ, p. 5, punt 13). Tijdens uw tweede gehoor op de DVZ, op datum van 27 november 2014, verklaarde u dat uzelf gearresteerd werd in februari 2014, en dat uw vader een vrijheidsstrijder was, van februari 2006 tot 2011 opgesloten zat in de gevangenis, en jullie in 2011 werden meegedeeld dat uw vader gestorven was in de gevangenis, en jullie tot op heden onwetend zijn over de reden van zijn opsluiting (zie 'vragenlijst CGVS, p. 2 punt 3.1 in administratief dossier). Tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde u eveneens dat uw vader in 2006 werd gearresteerd, dat u niet weet waarheen hij werd meegenomen, en dat jullie in 2011 vernamen dat hij waarschijnlijk overleden is, maar jullie niet zeker zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 13 en 14). U geconfronteerd met uw verklaring die u op de DVZ aflegde, namelijk dat uw vader overleed in het jaar 2008, antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat het in 2011 was (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Gevraagd waarom er dan 2008 valt te lezen in het verslag van dat gehoor op de DVZ [een verslag dat u zelf ondertekende, zie 'Verklaring DVZ, p. 13], antwoordde u dat het misschien een fout betreft. Uw moeder zou van uw vaders overlijden op de hoogte zijn gebracht nadat ze samen met uw oom uit Asmara naar hem ging vragen, maar u weet niet waar uw moeder dit zou zijn gaan vragen, noch heeft u hiernaar geïnformeerd (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Gevraagd waarom uw vader meegenomen werd in 2006, verklaarde u niet te weten of hij een misdaad pleegde, maar u wel weet dat uw vader, 2 weken voor zijn arrestatie, de bouw van een huis, dat aan jullie familiaal huis gebouwd werd door de schoonvader van Eritrees president Isaias Afewerki, liet stilleggen. U voegde eraan toe niet zeker te zijn

dat dat de reden is. Gevraagd waarom u dit niet zei tijdens het gehoor op de DVZ, en waarom u niet zei dat de familie van de president betrokken was, gezien zo iets toch allerm minst een detail uitmaakt, verklaarde u dat het gesprek kort was, ze u enkel vroegen van waar u vandaan komt, en waar uw vader is, en u enkel zei dat hij overleden was (zie gehoorverslag CGVS, p. 27). U gewezen op de verklaringen die u er allemaal wel aflegde, en gevraagd waarom u dan op geen enkel moment verklaarde dat uw vaders arrestatie mogelijks te maken heeft met de familie van de president, verklaarde u dat er u niet werd gevraagd waarom uw vader gearresteerd werd, en u dan ook niet zei waarom hij gearresteerd werd (zie gehoorverslag CGVS, p. 28). U gewezen op het feit dat u omtrent de reden van zijn arrestatie wel degelijk verklaringen aflegde – namelijk: “we weten nog steeds de reden niet waarom hij opgesloten werd”, antwoordde u herhalend dat u nog steeds de reden niet kent, maar u denkt dat dat de reden was, gezien dat alles gebeurde kort voordat hij opgepakt werd. Gevraagd waar u gearresteerd werd, antwoordde u dat dat vlakbij uw huis was, en ze u arresteerden omdat u geen geldige ‘pass permit’ [doorlaatbewijs] bij zich had (zie gehoorverslag CGVS, p. 25). U verklaarde dat u voor uw vertrek ophield met schoollopen, u tien dagen in de gevangenis zat en u dan poogde te ontsnappen, maar u gevat en geslagen werd, waarna u in het ziekenhuis terecht kwam (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). U verklaarde verder dat u met de hulp van uw moeder uit het ziekenhuis wist te ontsnappen, u daarna nog zo’n twee maanden in de omgeving rondhing, en u nadien Eritrea verliet aan het einde van de zesde maand, met de hulp van uw oom. Gevraagd wanneer u gearresteerd werd, antwoordde u dat dat aan het einde van de maand ‘Tahsas’ [december] was. Gevraagd de hoeveelste maand van het jaar dat is, gaf u aan dat dat de 12e maand betreft, en u verklaarde voorts dat het aan het einde van tahsas was, reeds in de maand ‘Tiri’ [januari]. Gevraagd hoelang u dan in de gevangenis zat, antwoordde u 10 dagen. Gevraagd of u toen een eerste keer poogde te ontsnappen, verklaarde u dat u poogde over de omheining te gaan, maar u geslagen werd. U legde verder uit dat uw moeder de dokter die u in het ziekenhuis behandelde, omkocht voor een som van ongeveer 25 000 Nakfa, en u daarna het ziekenhuis kon verlaten (zie gehoorverslag CGVS, p. 26). U geconfronteerd met de vaststelling dat u tijdens het gehoor op de DVZ verklaarde dat u pas in de tweede maand van het jaar gearresteerd werd, antwoordde u dat u werd aangehouden aan het einde van de maand ‘Tiri’ [januari], u in de tweede maand van het jaar in de gevangenis zat, en u ook vastzat te Mekayeh. Gevraagd waarom u eerder tijdens het gehoor op het CGVS dan verklaarde aangehouden te zijn rond het einde van de maand ‘Tahsas’ [december] en het begin van de maand ‘Tiri’ [januari], verklaarde u bevestigend dat u aangehouden werd aan het einde van de maand ‘Tahsas’ [december], u vervolgens werd vastgehouden te Mekayeh, en nadien pas 10 dagen te Senafe. Gevraagd waarom u dat niet eerder vermeldde, verklaarde u dat u te Mekayeh in een ‘soort huis’ vastgehouden werd, en u daar vastgehouden werd samen met anderen, tot er voldoende mensen waren om naar Senafe over te brengen (zie gehoorverslag CGVS, p. 27). U opnieuw gewezen op het feit dat u deze opsluiting – die dan ongeveer een maand geduurd zou moeten hebben – voorheen steeds onvermeld liet, verklaarde u, geenszins overtuigend, dat u een onderscheid maakt, u geboeid was tijdens de tien dagen opsluiting die uw wel vermeldde, maar u niet geboeid was tijdens uw eerste opsluiting, en het eten er ook beter was. U verklaarde verder dat u dat niet als een gevangenis zag. U erop gewezen dat u gevraagd werd om al uw problemen te vertellen, vanaf het moment dat uw problemen begonnen, tot het moment waarop u Eritrea verliet (zie gehoorverslag CGVS, p. 23), antwoordde u enkel dat u dat niet als een gevangenis zag. Gevraagd of u dat dan niet als een probleem beschouwde, namelijk dat u gedurende een maand opgesloten werd in een huis, antwoordde u – geenszins blijk gevend van werkelijk beleefde, doorleefde ervaringen – dat er daar geen problemen waren, en je er enkel niet weg kon (zie gehoorverslag CGVS, p. 27). Deze verklaringen weten absoluut niet te overtuigen. Dat u plots, nadat u geconfronteerd werd met uw tegenstrijdige verklaringen wat betreft de maand waarin u gearresteerd werd, uw verklaringen wijzigt en plots gewag maakte van een detentieperiode van ongeveer een maand, die u in tegenstelling tot uw beweerde detentieperiode van 10 dagen volledig onvermeld liet, overtuigt niet, en bevestigt enkel de hierboven reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen. Voorts dient opgemerkt dat het geenszins aannemelijk bevonden wordt dat u het niet nodig achtte te vermelden dat uw vader in een persoonlijk conflict verwickeld was met de schoonvader van de president van Eritrea, en u vermoedt dat hij daarom opgesloten werd van 2006 tot zijn (beweerde) dood in 2011. Dat u zich voorts niet blijkt afgevraagd te hebben waar uw vader opgesloten was, of waar uw moeder heenging om zich te informeren over het lot van uw vader, alsook dat u - zo ’ n 3 maanden voordat u op de DVZ uitlegde dat uw vader opgesloten werd van 2006 tot 2011 - nog verklaarde dat uw vader overleed in het jaar 2008, zijn vaststellingen die verder ernstig afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen in het kader van uw asielaanvraag. Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient besloten dat uw verklaringen, afgelegd in het kader van uw asielaanvraag, geenszins weten te overtuigen, en de door u geopperde Eritrese nationaliteit - en afkomst, helemaal niet geloofwaardig wordt bevonden.

Het feit dat u uw verklaringen in de taal Tigrinya heeft afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerd Eritrese nationaliteit, omdat Tigrinya niet alleen in Eritrea wordt gesproken – waar er zo'n 2,5 miljoen Tigrinyaspreekers zijn (zie info toegevoegd aan het administratieve dossier), maar eveneens in een aanzienlijk deel van Ethiopië – waar er zo'n 4,3 miljoen Tigrinya-sprekers zijn (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), hetgeen bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat er in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

U legde geen documenten neer ter ondersteuning van uw beweerd Eritrese nationaliteit en afkomst, noch ter ondersteuning van het door u geopperde asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u noch direct, noch indirect, teruggesteund mag worden naar Eritrea, daar er geen geloof gehecht wordt aan uw verklaring te beschikken over de Eritrese nationaliteit, en van Eritrea afkomstig te zijn."

1.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker "E-mail afgevaardigde van de Belgische Kamer van Vertalers, Tolken en Filologen van 24 juni 2015", "E-mail vertaler van 30 juni 2015", "Identiteitsbewijs van verzoeker" en "Identiteitsbewijs van de vader van verzoeker".

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 9 juli 2015 een schending aan van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van "de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële en formele motiveringsplicht" en van artikel 1 § A lid 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag).

Verzoeker benadrukt dat hij thans identiteitsbewijzen van zichzelf en zijn vader bijbrengt, "waaruit de Eritrese nationaliteit en herkomst blijkt en niet redelijkerwijze kan worden betwist".

Wat verzoekers onwetendheid omtrent het Eritrees-Ethiopisch grensconflict betreft, wijst verzoeker erop dat "de Commissaris uitspraken aanhaalt van de VN-Commissie die oordeelt over de grensconflicten tussen Eritrea en Ethiopië" en dat "de Commissaris-Generaal ongetwijfeld VN-beslissingen van nabij volgt", maar dat verzoeker "echter woonachtig was in een klein dorp, waardoor hij een uur te voet naar school moest en pas op late leeftijd met school is kunnen beginnen. Dat de schoolcarrière van verzoeker, die in de klas zat met kinderen die veel jonger waren dan hem, niet het allergrootste intellectueel vermogen verraadt. Dat verzoeker na zijn schoolcarrière veehouder was. Dat VN-commissiebeslissingen dan ook niet aan verzoeker besteed zijn en verzoeker heeft getuigd over zijn ervaringen ter plaatse."

Verzoeker stelt dat hij "wel degelijk de Eritrese kalender machtig is". Hij benadrukt dat hij "niet alleen een zeer geringe schoolcarrière heeft doorlopen", maar dat hij ook "school loopt in België, zodat hij verward is omtrent de kalenders, nu de jaarindeling (vakantieperiodes, feestdagen, ...) in België heel anders verloopt dan de jaarindeling in Eritrea". Volgens hem blijkt uit het gehoorverslag "dat hij de kalender machtig is en verzoeker de namen van de maanden en de feestdagen heeft overlopen".

Wat de weerhouden tegenstrijdigheden betreft, meent verzoeker dat deze "werkelijk minimaal zijn". Hij wijst erop dat "de feiten bovendien dateren van haast anderhalf jaar voor het verhoor", dat "de vlucht naar België voor verzoeker één lange, voortdurende periode van onzekerheid is geweest, waarbij data van weinig belang zijn", dat "niet mag worden vergeten dat verzoeker zeer traumatiserende

gebeurtenissen heeft meegemaakt, niet alleen inzake de arrestatie van zijn vader, maar ook inzake zijn eigen arrestatie en het geweld dat daarop volgde” en dat “bepaalde feiten bewust worden verdrongen en het ophangen van een coherent verhaal bijzonder moeilijk is geworden”.

Verzoeker meent dat *“enige mogelijke missing omtrent een datum door verzoeker dan ook niet leidt tot gehele ongeloofwaardigheid van zijn verhaal”* en hij gaat in op de bewijslast en het voordeel van de twijfel.

Verzoeker klaagt aan dat *“de Commissaris-generaal ten slotte geen enkele afweging maakt tussen de motieven van zijn beslissing en de gevolgen van de weigeringsbeslissing”*. Hij stelt: *“Dat eventuele kleine onjuistheden betreffende data of namen van maanden niet tot gevolg kunnen hebben dat een weigeringsbeslissing wordt genomen. Dat de Commissaris-generaal terecht geen vraagtekens plaatst bij de feiten die hebben geleid tot het vertrek van verzoeker, namelijk de willekeurige arrestatie en geweldplegingen. Dat het deze onbetwiste feiten zijn op basis waarvan asiel, ondergeschikt subsidiaire bescherming dient te worden verleend. Zodat de weigeringsmotieven niet evenredig zijn en zelfs in wanverhouding met het gestelde doel, en op onevenredige wijze de ingeroepen rechten van verzoeker aantasten, en in verdere orde zijn leven en zijn vrijheid in gevaar kunnen brengen;”*.

Aangaande de subsidiaire bescherming stelt verzoeker dat *“de Commissaris Generaal hiertoe evenwel geen afdoende motivering geeft”*, terwijl er voor verzoeker een ernstig gevaar is voor zijn fysieke integriteit en vrijheid.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire bescherming, toe te kennen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. De Raad hecht geen geloof aan de door verzoeker beweerde Eritrese nationaliteit.

2.3.1. Zo verklaarde verzoeker dat hij zijn hele leven, vanaf zijn geboorte tot zijn vertrek uit Eritrea, woonde in het dorp 'Zgfet', in de 'nues zoba' Senafe, gelegen in de 'zoba' Debub (gehoor, p. 4-5) en dat hij er nooit weg ging (gehoor, p. 5). Aangaande het grensconflict kon verzoeker aangeven dat het om grond gaat, dat beide landen dezelfde stukken opeisen en dat er Eritrese grond door Ethiopië bezet wordt. Gevraagd welke plaatsen momenteel door Ethiopië bezet worden, antwoordde verzoeker dat Zalambessa het bekendste is (gehoor, p. 18), stelde hij dat ook de stad Tsonora en een dorp dat 'Ali Tena' heet bezet worden en noemde hij nog Menekuseyto, Kolet, Aromo, Ksad Agruf, Zalambessa, en Geleba. Uit de informatie in het administratief blijkt echter dat verzoekers woonplaats, de 'nues zoba' Senafe, bezet werd gedurende ongeveer een jaar, na een Ethiopisch grondoffensief in mei 2000. Na het ondertekenen van het vredesakkoord te Algiers door beide landen in december 2000, werd een terugtrekking van troepen overeengekomen, hetgeen ook gebeurde. Zo werd de bezetting van, bijvoorbeeld, de door verzoeker genoemde stad Tsonora, beëindigd in februari van het jaar 2001. Op heden is er geen sprake van bezetting van delen van zuidelijk Eritrea door Ethiopische militairen, zoals verzoeker beweert. De door hem genoemde stad Zalambessa werd aan Ethiopië toegekend in de uitspraak van de VN- 'Eritrea-Ethiopia Boundary Commission', een oordeel dat door Eritrea aanvaard werd. De stad ligt op heden in het land Ethiopië en maakt derhalve niet het voorwerp uit van 'bezet Eritrees grondgebied'. Dat verzoeker meende dat plaatsen als Menekuseyto, Kolet, Tsonora, en zelfs een dorp, Aromo, dat onder de administratie zou horen van zijn eigen dorp, tot op heden bezet zouden worden door Ethiopische troepen, ondermijnt geheel de geloofwaardigheid van zijn beweerde afkomst uit Eritrea.

In zijn verzoekschrift wijst verzoeker erop dat *"de Commissaris uitspraken aanhaalt van de VN-Commissie die oordeelt over de grensconflicten tussen Eritrea en Ethiopië"* en dat *"de Commissaris-Generaal ongetwijfeld VN-beslissingen van nabij volgt"*, maar dat verzoeker *"echter woonachtig was in een klein dorp, waardoor hij een uur te voet naar school moest en pas op late leeftijd met school is kunnen beginnen. Dat de schoolcarrière van verzoeker, die in de klas zat met kinderen die veel jonger waren dan hem, niet het allergrootste intellectueel vermogen verraadt. Dat verzoeker na zijn schoolcarrière veehouder was. Dat VN-commissiebeslissingen dan ook niet aan verzoeker besteed zijn en verzoeker heeft getuigd over zijn ervaringen ter plaatse."*

De Raad meent dat ook van een persoon uit een klein dorp en met een beperkte schoolcarrière redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn eigen leven, zoals de bezetting van het gebied waar hij woonachtig is en hij dit gebied naar eigen zeggen op een bepaald moment dagelijks doorkruiste omdat *"hij een uur te voet naar school moest"*. De Raad benadrukt dat een beperkte scholing niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoeker zouden verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven. Het is dan ook geenszins geloofwaardig dat dergelijke impactvolle gebeurtenissen aan verzoeker zouden zijn voorbijgegaan.

Bovendien blijkt uit het gehoorverslag dat verzoeker de vragen goed begreep, maar dat hij de vragen op foutieve wijze beantwoorde, hetgeen niet kan teruggebracht worden tot een slecht begrip van de vragen. Integendeel uit het verhoor op het Commissariaat-generaal kan inderdaad blijken dat verzoeker zijn verklaringen bijstelt naarmate doorgevraagd wordt en hij met concrete informatie wordt geconfronteerd. Zo verklaarde hij aanvankelijk dat hij zijn hele leven in het dorp 'Zgfet', in de 'nues zoba' Senafe, gelegen in de 'zoba' Debub, woonde (gehoor, p. 4-5) en dat hij het dorp nooit verliet (gehoor, p. 5). Gevraagd waarom hij en zijn familie het dorp Zgfet niet verlieten tijdens het Eritrees-Ethiopisch grensconflict nadat dit conflict uitgebreid aan bod was gekomen, verklaarde verzoeker plots dat ze het dorp wel verlieten en naar May Habar gingen (gehoor, p. 19). Dat verzoeker dit echter niet vermeldde toen hem uitdrukkelijk gevraagd werd of hij ooit zijn dorp heeft moeten *"verlaten of ontvluchten gedurende een bepaalde periode"* (gehoor, p. 5), doch dit opeens ter sprake bracht nadat het Eritrees-Ethiopisch grensconflict besproken was, doet afbreuk aan de oprechtheid van zijn verklaringen. Dergelijke opportunistische wijziging van verklaringen wijst bovendien niet op een gebrek aan verstandelijke vermogens maar integendeel, op een duidelijke alerte verstandelijke reactie.

2.3.2. Verzoeker beweerde nationaliteit wordt verder ondermijnd door de vaststelling dat verzoeker niet kan aangeven de hoeveelste maand van het jaar een bepaalde maand is, noch welke feestdag - onafhankelijkheidsdag, dan wel martelarendag - als eerste valt tijdens het jaar. Verzoeker is kennelijk helemaal niet vertrouwd met het in Eritrea gangbare kalenderjaar en is mogelijks meer vertrouwd met andere kalenders, zoals bijvoorbeeld de Ethiopische Ge'ez-kalender, dan met de Gregoriaanse, Europese kalender die gehanteerd wordt in Eritrea. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt

dat de Gregoriaanse (Europese) kalender werd ingevoerd te Eritrea, na de onafhankelijkheid van het land, en deze kalender de officiële, publieke, kalender te Eritrea betreft. De (Ethiopische) Ge'ez kalender wordt enkel nog gehanteerd door de Orthodoxe Eritrese kerk (gehoor, p. 30).

De uitleg in het verzoekschrift dat verzoeker "*wel degelijk de Eritrese kalender machtig is*", maar dat hij "*niet alleen een zeer geringe schoolcarrière heeft doorlopen*", doch ook "*school loopt in België, zodat hij verward is omtrent de kalenders, nu de jaarindeling (vakantieperiodes, feestdagen, ...) in België heel anders verloopt dan de jaarindeling in Eritrea*", is niet dienstig, gezien de kalender die in Eritrea wordt gehanteerd - de Gregoriaans/Europese - dezelfde betreft als de kalender die in België wordt gehanteerd. Dat verzoeker aldus zijn hele leven - eerst in Eritrea en dan in België - de Gregoriaanse kalender zou gebruikt hebben, doch dermate weinig vertrouwd blijkt met deze kalender, is geheel ongelooftwaardig.

2.3.3. De algehele geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas wordt verder ondermijnd door zijn incoherente verklaringen. Zo maakte verzoeker, nadat hij geconfronteerd werd met tegenstrijdige verklaringen wat betreft de maand waarin hij gearresteerd werd, plots melding van een detentieperiode van ongeveer een maand, die hij in tegenstelling tot zijn beweerde detentieperiode van 10 dagen tot dan volledig onvermeld liet. Voorts vermeldde verzoeker aanvankelijk niet dat zijn vader in een persoonlijk conflict verwickeld was met de schoonvader van de president van Eritrea en dat verzoeker daardoor vermoedt dat zijn vader opgesloten werd van 2006 tot zijn (beweerde) dood in 2011. Dit is des te frappanter daar verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken dan weer verklaard had dat zijn vader overleed in het jaar 2008. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij zich daarenboven niet blijkt afgevraagd te hebben waar zijn vader opgesloten was of waar zijn moeder heenging om zich te informeren over het lot van zijn vader. Tenslotte kan verzoeker niet tezelfdertijd poneren dat hij een onbeduidend leven leidde in een afgelegen dorp waar scholing moeilijk is, en anderzijds belangrijke sociale contacten van zijn ouders voorhoudt die zijn familie in een geheel ander daglicht zetten.

De Raad kan verzoeker geenszins volgen waar hij in zijn verzoekschrift meent dat deze tegenstrijdigheden "*werkelijk minimaal zijn*". Dat "*de feiten bovendien dateren van haast anderhalf jaar voor het verhoor*", dat "*de vlucht naar België voor verzoeker één lange, voortdurende periode van onzekerheid is geweest, waarbij data van weinig belang zijn*", dat "*niet mag worden vergeten dat verzoeker zeer traumatiserende gebeurtenissen heeft meegemaakt, niet alleen inzake de arrestatie van zijn vader, maar ook inzake zijn eigen arrestatie en het geweld dat daarop volgde*" en dat "*bepaalde feiten bewust worden verdrongen en het ophangen van een coherent verhaal bijzonder moeilijk is geworden*", zoals gesteld wordt in het verzoekschrift, kan verzoekers incoherente verklaringen niet verschonen. Van een asielzoeker mag wel degelijk worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielrelaas, op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek. Van een asielzoeker kan immers worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn eigen leven.

2.4. De bij het verzoekschrift gevoegde "*Identiteitsbewijs van verzoeker*" en "*Identiteitsbewijs van de vader van verzoeker*", waaruit volgens het verzoekschrift "*de Eritrese nationaliteit en herkomst blijkt en niet redelijkerwijze kan worden betwist*", worden bij gebrek aan voor eensluidend verklaarde vertaling in de taal van de rechtspleging niet in overweging genomen in toepassing van artikel 8 van het Koninklijk Besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De "*E-mail afgevaardigde van de Belgische Kamer van Vertalers, Tolken en Filologen van 24 juni 2015*" en "*E-mail vertaler van 30 juni 2015*" doen hieraan geen afbreuk. Bovendien betreffen deze beweerde identiteitsdocumenten slechts fotokopieën, waaraan de Raad geen bewijswaarde hecht omdat deze door knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen zijn (RvS 24 maart 2005, nr. 142.624, X; RvS 25 juni 2004, nr. 133.135, X). Aangezien uit de informatie bij de verweernota blijkt dat Eritrese identiteitskaarten makkelijk te vervalsen zijn en de gegevens die er op worden vermeld weinig betrouwbaar zijn, dienden deze stukken met een bijzondere aandacht te worden beoordeeld. Aldus klemt te meer nu *in casu* deze stukken klemmen met verzoekers verklaringen. Immers de Raad ziet niet in hoe verzoeker deze stukken thans weet neer te leggen, gezien hij op het Commissariaat-generaal verklaarde dat hij zijn identiteitskaart meenam naar Soedan "*Maar ik raakte ze kwijt in de sahara te Libië, dan wel op zee.*" (gehoor, p. 13).

2.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.6. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoont noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Eritrea. Verzoeker toont immers niet aan waar hij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen.

2.7. Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst uit Eritrea niet aantoont, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Eritrea.

Besluit

2.8. In het kader van de devolutive kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

mevr. C. DECAESTECKER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. DECAESTECKER

K. DECLERCK